

Sikkerhed i filmbranchen

Notat til branchens parter

Udarbejdet af: Eva Thoft, Hans Hvenegaard og Johanne Jessen

Maj 2015

SIKKERHED I FILMBRANCHEN

Udarbejdet af: Eva Thoft, Hans Hvenegaard og Johanne Jessen

Udgiver: TeamArbejdsliv

© TeamArbejdsliv

Maj 2015

INDHOLD

Indhold 3

1 Baggrund 4

2 Hvordan har vi gjort? 5

3 Branchens udfordringer 6

3.1 Sikkerhed i preproduktion og produktion 6

3.2 Sikkerhedskultur og adfærd 8

3.3 Organisering og kompetencer – beslutninger og kvalifikationer 9

3.4 Barrierer for sikkerhed: 10

3.5 Andre forhold 11

4 Mulige forslag til indsatser 12

4.1 Erfaringer fra byggebranchen 12

4.2 Sikkerheds- og arbejdsmiljøorganisation 13

4.3 Aktiviteter i forberedelses- og produktionsprocessen 14

4.4 Sikkerhedskultur 15

4.5 Kompetencer og uddannelse 16

4.6 En forstærket indsats 17

Bilag A - Interviewguide 19

Bilag B - Sikkerhed i Filmbranchen 22

1 BAGGRUND

Dette notat er blevet skrevet på baggrund af en undersøgelse igangsat af Producentforeningen, og foretaget af TeamArbejdsliv i foråret 2015.

Producentforeningen har ønsket at få sat fokus på, hvordan sikkerhed og forebyggelse af ulykker i forbindelse med filmproduktion i Danmark kan højnes. Målet er at komme med nogle bud på måder at håndtere sikkerhed på, som passer til branchens udfordringer. Notatet skal udgøre et grundlag for branchens beslutninger om, hvordan de vil håndtere sikkerhed i branchen.

Umiddelbart er initiativet foranlediget af den alvorlige ulykke, skuespiller Bodil Jørgensen blev udsat for i sommeren 2014, som førte til et krav om mere sikkerhed fra flere af branchens organisationer. Det er en udbredt opfattelse, at det kan blive bedre, og at det er vigtigt at skærpe ansvar og roller, udvikle sikkerhedskulturen samt sikre overføring af vigtige erfaringer fra filmgeneration til filmgeneration, da mange nye filmselskaber bliver etableret.

En filmproduktion forudsætter en grundig og detaljeret planlægning samt effektiv afvikling af optagelser. Det kan i sig selv være et godt systematisk udgangspunkt for at håndtere sikkerhed. Alligevel sker der ulykker. Dette projekt har ikke haft til opdrag at undersøge risikoprofilen – dvs. hvor mange ulykker der sker og hvilken karakter de har. Fokus har været at afdække, hvordan man tænker om sikkerhed i branchen, og hvilke muligheder der ligger i branchen for at højne sikkerheden.

I sikkerhedslitteraturen og i forhold til indsatserne skelner man ofte mellem teknisk forebyggelse, forebyggelse gennem (ledelses)systemer samt personlig adfærd. I dette projekt har vi især fokuseret på de to sidste, dvs. at notatet præsenterer et grundlag, der anskueliggør løsninger, der retter sig mod det organisatoriske samt mod adfærd og kultur i forhold til:

- Hvilke systemmæssige tiltag kan styrke sikkerheden – bl.a. sikkerhedsorganisation?
- Hvordan kan sikkerhedskulturen styrkes?
- Hvordan kan sikkerhedsmæssige kompetencer udvikles og fastholdes?

Vi har søgt at lægge vægt på, at forslaget tilpasses den organisation og kultur, der er i filmbranchen. Branchen indgik i 2001 en aftale om valg af sikkerhedsrepræsentant og sikkerhedsudvalg og sikkerhedsmøder. Se bilag B. Allerede inden denne undersøgelse blev igangsat var indtrykket, at denne aftale i sin helhed ikke blev overholdt.

Vores forslag til en forstærket indsats retter sig mod en skærpelse af ansvar i sikkerhedsorganisationen, sikring af kvalifikationer og kompetencer samt etablering af et samlet organ for branchen som en form for arbejdsmiljøråd.

I dette notat fastholder vi i øvrigt terminologien sikkerhedsrepræsentant og sikkerhedsorganisation, da det er disse ord man bruger i branchen. I arbejdsmiljøloven bruges arbejdsmiljørepræsentant og arbejdsmiljøorganisation.

Vi siger mange tak til FAF, Skuespillerforeningen, Instruktørforeningen, Producentforeningen og ikke mindst alle de mennesker, der gavmildt har givet os deres perspektiv på sikkerhed i filmbranchen.

2 HVORDAN HAR VI GJORT?

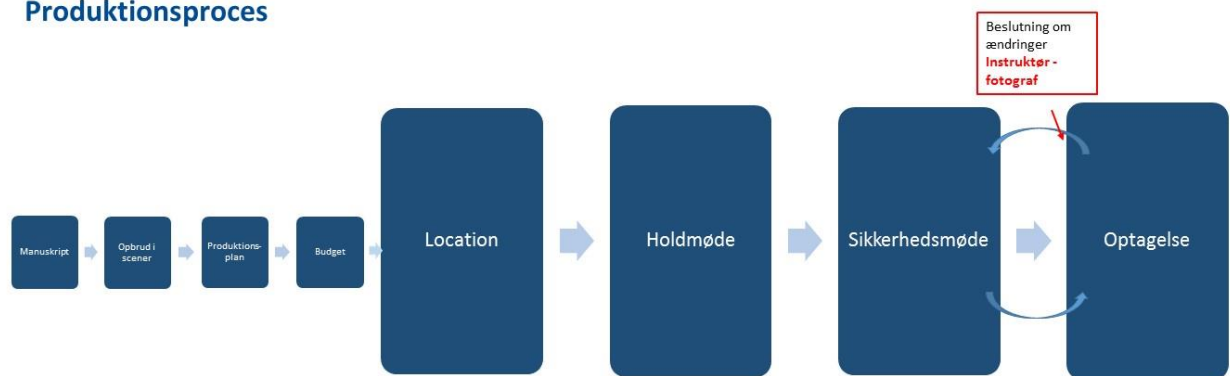
Det ligger som sagt ikke inden for dette projekts rammer at lave en udtømmende undersøgelse af filmbranchen i forhold til risici og organiseringsformer. Vi har udført en række ”stikprøver” i branchen i form af interviews og enkelte besøg for at indsamle brikker til et billede af, hvordan det foregår. Herudover har formålet med interview og besøg været at indsamle inspiration og ideer til, hvordan sikkerheden kunne højnes blandt branchens egne aktører. Vi har også set mod andre ”verdener” og søgt inspiration i dem.

Indsamling af data

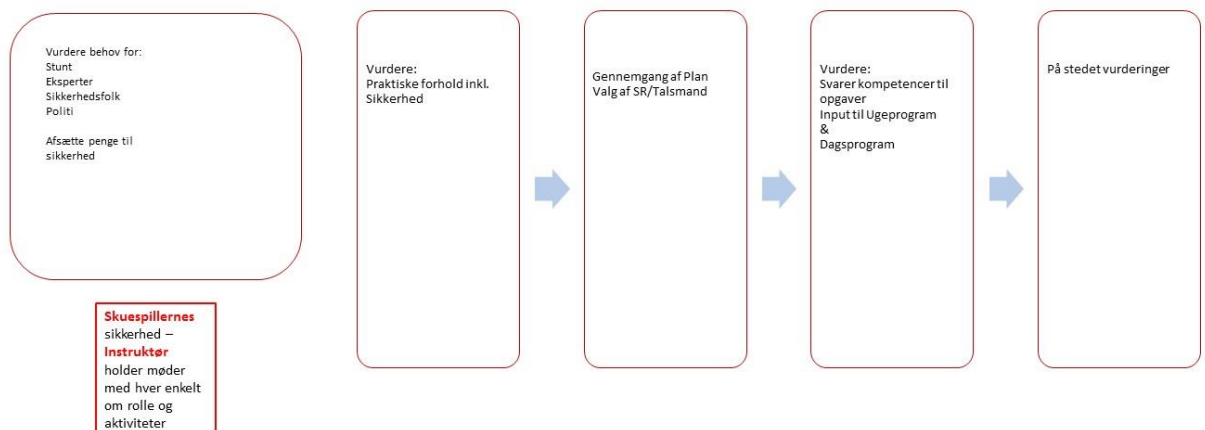
Vi har foretaget en række gruppeinterviews med forskellige faggrupper, et enkelt besøg på en location under optagelse og et besøg og interview i Danmarks Radio. Alle disse interview er foretaget med udgangspunkt i den samme interviewguide. Se bilag A. Derudover har vi besøgt en forsikringselskab, hvor vi fik informationer om de forsikringsmæssige spørgsmål i forhold til sikkerhed i filmbranchen.

I forbindelse med hvert interview bad vi også interviewpersonerne om at forholde sig til et produktionsflow og udpege, hvor risici især kunne opstå, og hvilke aktører der kunne handle i forhold til sikkerheden. Se figur nedenfor.

Produktionsproces

Opgaver

Figur 1. Illustration af en films produktionsproces: *preproduktion*, som bl.a. består af manuskript, opbrud i scener, produktionsplan, budget samt *produktion*, som består af konkret locationvalg, holdmøde, sikkerhedsmøde (ifølge sikkerhedsaftalen) og optagelser

Vi har interviewet følgende faggrupper

- Producenter og lineproducere: 1 interview med 2 personer
- Produktionsmedarbejdere (FAF): 2 gruppeinterview med repræsentanter for fotografer, lydfolk, indspilningsledere - i alt 5 personer
- Instruktører (Instruktørforeningen): 1 gruppeinterview med 2 instruktører
- Skuespillere: 1 gruppeinterview med 2 skuespillere

Interviewpersonerne er fundet igennem de respektive organisationer, som har informeret deres medlemmer om undersøgelsen og spurgt, hvem der ville deltage. Interviewpersonerne har altså meldt sig selv. Alle interviewpersoner har været meget engagerede og har haft meget på hjerte og gode forslag. Spørgsmålet er om disse personer er repræsentative for branchen. Det var et relativt lille antal, der meldte sig – vi havde lagt op til, at der godt kunne have været flere med til hvert gruppeinterview. Og det kan måske være et signal om, at det er svært at prioritere sikkerhed i branchen.

Vi ville også gerne have interviewet scenografer, men det lykkedes ikke at skabe kontakt til nogen i første omgang. Vi har efterfølgende prioriteret at få notatet gjort færdigt fremfor at bruge yderligere tid på at finde interviewpersoner.

Igennem interviewene har vi søgt at skaffe os viden både om de tekniske, organisatoriske og adfærdsmæssige udfordringer, der er i branchen. Vi har som sagt også spurgt til hvilke forbedringsforslag, de interviewede selv har.

Der blev skabt kontakt til location gennem både FAF og Producentforeningen. Optagelserne foregik i en villa samt uden for villaen ved vejen. Under observationerne havde vi primært fokus på, hvilke risici der kunne opstå, og hvordan holdet agerede i forhold til disse risici. I forbindelse med observationerne lavede vi også små korte interview med lineproducer og teknikerne på holdet – når optagelserne tillod det.

Vi ville gerne have observeret optagelser i et studie, men det viste sig svært at finde et studie, hvor der foregik optagelser i dataindsamlingsperioden. Her prioriterede vi også at få notatet gjort færdigt fremfor at vente på, at der blev en aktuel optagelse i studie. Vi har dog været på besøg i Danmarks Radio, hvor vi både har set studier og interviewet sikkerhedsrepræsentant og leder.

Endelig har vi foretaget research i forhold til, hvordan andre områder har organiseret deres sikkerhedsarbejde. Det drejer sig om byggebranchen og søfarten.

3 BRANCHENS UDFORDRINGER

I det følgende beskriver vi de udfordringer, branchen har i forhold til at agere sikkert - udledt fra interview og observationer.

3.1 Sikkerhed i preproduktion og produktion

Stort set alle interviewpersoner peger på, at de største risici opstår, når man laver om i nogle planer i *produktionsfasen* (se figur).

Man står ude på location, og så er det ikke, som man regnede med. Eller en person får en god ide om at gøre tingene anderledes. Og da man ofte er under tidspres, bliver der måske taget for hurtige beslutninger. Det tyder altså på, at det især er vigtigt at skærpe opmærksomheden under optagelser. Igennem interviewene får vi endvidere indtrykket af, at der

sker flere ulykker på location end i studie. Som sagt er det ikke noget, vi har undersøgt nærmere.

I *preproduktionen* (se figur) vil de fleste produktioner blive vurderet sikkerhedsmæssigt – bl.a. fordi man helst skal kende omfanget af behov for stuntmænd, afspærringer, fejblade mm. Dermed ikke sagt at denne del af produktionen ikke også kan vinde sikkerhedsmæssigt ved at få et større fokus. Det kunne grundigere forberedelse af de beslutninger, der må tages i produktionsfasen. Bl.a. ser det ud til, at der er risiko for manglende koordinering mellem preproduktion og produktion, da det dels er forskellige nøglepersoner, der vurderer sikkerhed i de to dele af produktionsprocessen, dels at perspektiverne er forskellige. Man kan også spørge: hvem er ansvarlig for, at den viden der skabes om sikkerhed i preproduktionen bringes videre til dem, der skal arbejde med sikkerhed under optagelserne?

Man kan dele risici op i primære og sekundære. De primære risici er den form for risici, som det er umiddelbart oplagt at vurdere som farlige, og som kræver særlige foranstaltninger. Det kan fx være eksplosioner, brande, biljagter, arbejde i højden, optagelser på vej. Den form for risici vil normalt blive registreret under preproduktionen, og foranstaltninger kan fx være involvering af stuntmænd, planlægning af afspærringer, bestilling af særlige køretøjer, oplæring af skuespillere og andre.

De sekundære risici vil oftest opstå under optagelser, fx hvis der bliver lavet om i planerne og man gør noget andet, end det der var taget højde for. Og umiddelbart ser det måske ikke ud til at indebære stor risiko. Det kan være forhold, som er svære på forhånd at identificere i preproduktionen, men måske er det ikke helt umuligt for den erfarne lineproducer/produktionsleder at forudse i hvilke situationer/scener/locations, der er risiko for at planerne bliver ændret.

Studier:

I forbindelse med optagelser i studier har vi hørt, at flugtveje og brandslukkere kan blive spærret af udstyr, at rod i kabler og lignende øger risiko for fald og snublen, og at der ikke er tilstrækkelig plads til at komme ordentligt rundt. Enkelte har erfaringer med, at brandøvelser udelades, selvom der er risiko for brand. Lys, el og lamper kræver omhyggelighed og høj faglighed.

Endelig er der spørgsmålet om scenografien. For det første har nogle oplevet sig usikre på, om fx en scenografi-trappe kunne holde til det antal mennesker, der skulle stå på den. For det andet lader det til, at der ikke rigtigt er nogle, der har et overordnet ansvar for scenografien, når først optagelsernes går i gang. Andre faggrupper kommer måske ind og ændrer på noget. Spørgsmålet er: Hvem har overblik over, om ændringer kan udgøre en fare – det kan fx være ændringer, som måske gør konstruktionen mindre sikker?

Alt i alt tyder interviewene på, at der ved studieoptagelser kan mangle et helhedsblik for sikkerheden, herunder orden og ryddelighed til fremme af sikker færdsel og ordentlige flugtveje.

On location

Her kan der være både primære og sekundære risici. Ofte vil der være en stor opmærksomhed på de primære risici og interviewene peger på, at forholdsreglerne i langt de fleste tilfælde er taget på forhånd i pre-produktionen.

Det gælder i mindre grad de sekundære risici. De opstår som sagt ofte i forbindelse med det, der sker aktuelt på location – når den planlagte scene møder den fysiske location. Der kan

opstå en ikke planlagt situation - det kan skyldes at instruktør, fotograf, skuespiller eller andre foreslår at gøre noget andet end det oprindeligt planlagte. Disse situationer medfører ofte, at sikkerhed kommer til at stå i modsætning til økonomi og effektivitet i optagelserne. Det kan fx være, at det undervejs bliver besluttet, at en konflikt skal udspille sig som en slåskamp eller at en skuespiller skal køre en bil eller andet køretøj. Måske viser det sig, at vedkommende ikke har kørekort. Eller det kan være, at man finder ud af, at skuespilleren skal spille skuespil, mens vedkommende kører. Flere interviewpersoner siger, at man ikke både kan spille skuespil og køre sikkert i bil. En løsning på begge disse køresituationer er at anskaffe et fejlblad, men på dette tidspunkt kan det dels forsinke optagelserne væsentligt, dels er det en yderligere og ikke beregnet udgift. Det vil sige, at lineproducer og hold står i en presset situation med modsat rettede krav. Vores oplevelse fra interviewene er, at i nogle produktionsselskaber vil der ikke være tvivl om, at man skaffer et fejlblad i sådan en situation, i andre prøver man måske andre løsninger

Men de modsat rettede krav handler ikke kun om produktionens økonomi over for sikkerhed. Det kan også handle om settets behov for at nå de planlagte optagelser og komme hjem i ordentlig tid, som kommer til at stå i modsætning til sikkerheden.

I interviewene var det ofte eksempler med køretøjer og transport, der blev fortalt. Ud over ovennævnte kan det handle om biler, der ikke er nysynede, optagelser hvor skuespillere skal ride uden måske at være trænede ryttere. Optagelser på vej burde være forhold, der kunne registreres i preproduktionen. Alligevel kunne nogle fortælle, at der kan mangle sikkerhedsveste til de folk, der skulle færdes på eller i nærheden af vejen.

Arbejde i højder, herunder arbejde med lift, bliver også nævnt som et opmærksomhedspunkt. Også dette burde i mange tilfælde kunne planlægges allerede i preproduktionen. Men ikke altid. Vi har også hørt et eksempel på en fotograf, som ændrede optagelserne, da han så location - fra at være på jorden til at være oppe på en bygnings tag. I dette tilfælde besøgte fotografen location nogle dage før optagelse, og han kunne derfor advare lineproducer i god tid, så optagelserne kunne planlægges med sikkerhedsliner og afskærmning.

Endelig er der nogle, der nævner, at optagelser flyttes til andre landsdele, som så indebærer lang transporttid for medvirkende og dermed fare for træthed i trafikken.

Da det er et lille udsnit af branchen, vi har interviewet, kan der sikkert være mange risici, vi ikke har hørt om. Dette er langt fra dækkende for, hvilke situationer der kan opstå på location eller i studiet, men interviewene giver et indtryk af de udfordringer, der er i forhold til sikkerhed. De mange historier om køretøjer kan skyldes, at køretøjer også var involveret i Bodil Jørgensens ulykke. Det behøver altså ikke være et udtryk for, at køretøjer er det mest udbredte problem.

3.2 Sikkerhedskultur og adfærd

Vi har indledt alle vores interview med at spørge: *Hvis jeg siger sikkerhedskultur, hvad siger du så?* Ofte var svaret, at det var noget ikke-eksisterende i filmbranchen. Det vil sige, at de fleste af interviewpersonerne bekræfter, at der er en udfordring i forhold til sikkerhed i branchen, og alle udtrykker et behov for, at der kommer mere fokus på det.

Samtidig oplever vi en tendens til, at man synes at de største problemer bliver skabt af de andre – altså de andre faggrupper. Der er altså en tendens til at placere ansvar andre steder. Stort set alle har en anekdote om noget sikkerhedsmæssigt, og det er oftest om andre faggrupper. Derfor er det også godt, at vi har fået mange faggruppers perspektiv med i interviewene. Vi hørte fx at

- *Fotografer* primært tænker på billedet, og derfor kan de overse det sikkerhedsmæssige. Nogle havde også erfaringer med fotografer, som mente man kunne få bedre optagelser, hvis det hele ikke var så forberedt
- *Instruktører* er kunstnere, og få af dem er klar over, hvor meget det handler om teknik
- *Grip og lysmand* har ikke blik for helheden, og de tænker ikke på skuespillernes sikkerhed
- *Producenter* – nogle af dem – er ikke bekymrede for sikkerheden, kun for billetter
- *Skuespillere* tænker mere på udtrykket end sikkerhed.

Så selv om alle de personer vi interviewede, virkede optagede af, at der skal gøres noget for sikkerheden, gav de også indtryk af, at mange ikke tænke på sikkerhed – og det eksisterer nok inden for alle faggrupper. Tendensen til primært at se, hvad det er de andre kan gøre, tyder på, at det er vigtigt at sætte fokus på kulturen. Den kan være resultatet af en produktionsproces, som er opsplittet i faggrupper/funktioner med veldefinerede, afgrænsede ansvarsområder. Men skal sikkerheden højnes, er det vigtigt, at alle faggrupper kan tage ansvar for helheden og derfor også for forhold, der ligger uden for deres ansvarsområde.

Generelt giver de interviewede altså indtryk af, at sikkerhed ikke fylder meget i branchen. Men der er enkelte, der holder fanen højt. Nogle køber endda deres eget udstyr (fx veste, sikkerhedsliner). Vi har også fået opfattelsen, at der er stor forskel på produktionsselskaberne, i forhold til om de har sikkerhed på dagsordenen.

3.3 Organisering og kompetencer – beslutninger og kvalifikationer

Ifølge arbejdsmiljøloven skal en arbejdsplads have en sikkerhedsorganisation, og der skal laves arbejdspladsvurdering hvert 3. år samt hvis der sker større ændringer. Derudover skal medlemmerne af sikkerhedsorganisationen have arbejdsmiljøuddannelsen og tilbydes 1½ dags efteruddannelse hvert år. Så vidt vi kan vurdere ud fra det lille udsnit af personer vi har talt med, lever stort set ingen producenter op til disse krav med undtagelse af Danmarks Radio.

Som nævnt har branchens parter indgået en aftale om sikkerhed i 2001 – se bilag B, med det formål at højne og styre sikkerhed. Ifølge denne aftale skal der nedsættes et sikkerhedsudvalg på hver optagelse med en formand, som er producenten eller en repræsentant for denne samt 1 - 2 sikkerhedsrepræsentanter. Den ene sikkerhedsrepræsentant bliver valgt af det tekniske hold, den anden kan skuespillerne vælge. Skuespillerne kan også vælge at lade sig repræsentere af en fra det tekniske hold. Endelig er instruktøren ifølge aftalen født medlem af sikkerhedsudvalget.

Sikkerhedsudvalget skal holde møde før første optagedag, hvor produktionsplanen skal gennemgås. Når optagelserne er afsluttede, skal sikkerhedsudvalget holde et afsluttende møde, hvor de vurderer produktionens forløb. Der skal tages referat af møderne og de sendes til organisationerne, som skal holde møde mindst en gang om året om sikkerhedssituationen i branchen. Endelig skal sikkerhedsudvalget holde møde undervejs, hvis der sker noget ekstraordinært i forhold til sikkerhed fx ulykker eller opståede risici.

Interviewene giver os en opfattelse af, at kun lidt af dette sker i praksis. En del steder bliver der valgt en sikkerhedsrepræsentant på det første holdmøde. Vi har ingen forudsætning for at vurdere, hvor udbredt valget af sikkerhedsrepræsentant er, da vi ikke har indsamlet kvantitative data. Det er vores indtryk, at det oftest kun er den tekniske del af holdet, der er til stede på første holdmøde – skuespillerne er ikke rigtig begyndt endnu, og det er heller ikke

vores opfattelse, at instruktøren deltager i dette valg. Vi har flere gange hørt, at producentens repræsentant forlader dette møde – i en forståelse af, at medarbejderne skal have mulighed for at tale og vælge frit.

Vi har ikke hørt om nogle tilfælde, hvor skuespillerne har valgt en sikkerhedsrepræsentant. Fra interview med skuespillerne har vi tvært imod fået indtryk af, at skuespillerne faktisk føler sig hægtet af sikkerhedsarbejdet. Som sagt står der i sikkerhedsaftalen, at skuespillerne kan lade sig repræsentere af sikkerhedsrepræsentant fra det tekniske hold. Det er i praksis ofte en fra det tekniske hold, der bliver valgt, men det virker ikke som om skuespillerne føler sig repræsenteret af sikkerhedsrepræsentanten fra det tekniske hold. Det virker heller ikke som om skuespillerne eller andre er bevidste om, at skuespillerne kan vælge en sikkerhedsrepræsentant, eller at de formelt kan overlade repræsentationen til den anden sikkerhedsrepræsentant.

Formelt er producenten eller dennes repræsentant formand for udvalget, men igen lader det ikke til at være et forhold nogen er rigtig bevidst om. Vi har ikke kunnet registrere, at der er en gruppe, der fungerer som sikkerhedsudvalg, ej heller at instruktøren er medlem. Det er dog vigtigt at sige, at vores oplevelse er, at der er flere lineproducere og produktionsplanlæggere, der føler sig ansvarlige for sikkerheden, og at sikkerhedsrepræsentanten ofte i praksis henvender sig til disse, hvis de registrerer noget sikkerhedsmæssigt. Men det virker mere som om, det er et valg, de enkelte personer træffer, end at de formelt set er formand for et fungerende sikkerhedsudvalg, der holder møder om sikkerheden. Møderne er nærmere små adhoc møder, der bliver taget, når der er noget.

At der bør være eller er en sikkerhedsrepræsentant på settet, lader det til, at langt de fleste er bevidste om. I praksis er det som sagt ofte lydmand eller grib, der får hvervet. Og der altså en del der tyder på, at blikket for sikkerheden er lagt hos sikkerhedsrepræsentanten.

Det giver flere udfordringer:

For det første betyder det, at en stor opgave er lagt på enkelte personer, der skal være opmærksomme på rigtig mange forhold i produktionen, og ofte vil de ikke kunne være til stede alle steder, hvor der kunne opstå risici.

Dertil kommer at sikkerhedsrepræsentanten mangler status og kvalifikationer. Status i forhold til at påpege noget over for instruktører eller skuespillere, og kvalifikationer til at være sikker på, om det nu også er nødvendigt at reagere på noget, der måske er risikofyldt. Som en af vores interviewpersoner siger, så er det svært at basere et forsinkende indgreb i optagelserne på en mavefornemmelse. Vores indtryk er, at det er få sikkerhedsrepræsentanter eller lineproducere, der har fået en arbejdsmiljøuddannelse, som arbejdsmiljøloven ellers foreskriver.

3.4 Barrierer for sikkerhed:

Igennem interviewene har vi registreret en række barrierer for at højne sikkerheden i filmbranchen:

- Man er ansat fra projekt til projekt. Det betyder, at nogle er bekymrede for om de bliver hyret næste gang, hvis de brokker sig for meget. Denne følelse har vi også hørt skuespillere udtrykke, men vi har også mødt personer fra det tekniske hold, som sætter sikkerheden højere end denne bekymring. Det betyder, at varetagelsen af sikkerheden bliver afhængig af, hvem der er sikkerhedsrepræsentant på settet.
- Der er statusforskelle på en filmproduktion. Det kræver sin mand/kvinde at sige fra over for kendt instruktør, skuespiller, fotograf

- Arbejdsproces og ansvar er skilt op, så der ikke er gennemgående personer med ansvar og blik for sikkerhed
- Det er forskelligt hvilken gennemslagskraft folk har
- Man bliver sjældent takket for at gribe ind
- Der er en udbredt forståelse af, at der er en modsætning mellem et godt produkt og sikkerhed
- Der er en udbredt forståelse af, at der er en modsætning mellem økonomi og sikkerhed
- Der er et dilemma mellem selv at tage ansvar/have tillid til at andre tager ansvaret
- Ingen faggruppe kan have et helhedsorienteret overblik over sikkerhed hele tiden. Fx ved stuntmænd mest om skuespillernes sikkerhed og ikke om sikkerhed for resten af holdet, fx lys, el. Derudover er de ofte kun med i få dage af produktionen.
- Man mangler ofte ordentlig tid til at få drøftet sikkerhedsspørgsmål grundigt
- Man mangler et forum, hvor man kan søge råd og sparring. Ofte kan man som sikkerhedsrepræsentant være i tvivl, om man skal gribe ind.
- Manglende sikkerhedsviden, -kompetencer og -uddannelse i branchen.

Opsummerende kan man sige, at sådan som det fungerer i dag, er sikkerhedsarbejdet sårbart. Der mangler en tydelig arbejdsgiverrepræsentant i en formel sikkerhedsgruppe, hvilket betyder at sikkerhedsrepræsentanten mangler en fast person at sparre med. Derfor kommer sikkerhedsrepræsentanten til at stå lidt alene over for de kunstneriske grupper, som er styrende på settet. Derudover bliver sikkerhedsrepræsentanten valgt sent i processen og kan ikke bidrage til et mere forebyggende perspektiv i planlægningsfasen. Endelig er sikkerhedsrepræsentanten kun ansat fra produktion til produktion, hvorfor eksistensen i branchen kan være på spil, hvis vedkommende kommer på kant med producent eller de andre på settet.

3.5 Andre forhold

Et besøg hos Tryg Forsikring anskueliggjorde, at der også er nogle forsikringsmæssige udfordringer i branchen i forhold til erstatning og ansvar, hvis ulykken sker. Det handler bl.a. om hvor det juridiske erstatningsansvar er placeret, og at det hurtigt kan blive komplekst, fordi der er mange former for aftaler mellem producent og de folk, der er på settet. Hvis producenten fx hyrer personer, som har egne firmaer, er disse personer i juridisk forstand ikke medarbejdere men underleverandører. Hvis disse så selv hyrer nogle folk - ofte bestemmer lysmand, fotograf og andre selv, hvem deres assistenter skal være – så har de erstatningsansvaret, hvis der sker noget med de folk, de har hyret. Spørgsmålet er, om alle i branchen er klar over disse forsikringsmæssigt komplicerede forhold?

4 MULIGE FORSLAG TIL INDSATSER

Allerførst er det vigtigt at overveje, hvorfor den aftale parterne indgik i 2001 ikke har fået en større gennemslagskraft. Det er tilsyneladende ikke tilstrækkeligt at lave en skriftlig aftale. Det kræver en nærmere opfølgning og vurdering af, hvad der kan fungere i praksis. Et andet forhold kan være, at der ikke er tilstrækkelige incitament for branchens aktører til at leve op til aftalen. Disse forhold er væsentlige at have i baghovedet, når en ny aftale skal indgås.

Der er forhold i arbejdsmiljøloven, som det i praksis er svære at leve op til – fx at en valgt sikkerhedsrepræsentant skal have uddannelse, når realiteten er, at sikkerhedsrepræsentanten kun er ansat i nogle uger og det i øvrigt vil være svært at planlægge et uddannelsesforløb i denne korte, intensive produktionsperiode.

I det følgende præsenterer vi en række forslag, som er fremkommet fra interviewene, vores egne overvejelser på baggrund af den indsamlede viden om branchen samt erfaringer fra og viden om sikkerhedsforhold generelt og i ”lignende atypiske brancher” (fx byggeri, fiskeri og søfart).

Dette kapitel går efter mulige løsninger ud fra produktionslogiske forhold, samt ud fra hvilke aktører, der findes i filmbranchen, for på den måde at koble forslagene op på de forskellige personer, instanser og procedurer, der allerede findes i branchen. Derudover har vi opstillet forslag, der kan danne ramme om en opprioritering af sikkerheden og forebyggelse gennem uddannelse og organisering på brancheniveau.

4.1 Erfaringer fra byggebranchen

Som nævnt under afsnit 3.5 *Andre forhold*, er der mange former for aftaler mellem producenter og de andre aktører på en filmproduktion. Nogle er medarbejdere, andre har deres egne firmaer, hvilket betyder, at arbejdsgiveransvaret kan blive diffust. Derfor er et første skridt at gøre dette ansvar så entydigt som muligt.

En udbredt erfaring er, at hvis arbejdsgiveren tydeligt i ord og handling viser, at sikkerhed har en høj prioritet, så smitter det af på resten af produktionen. For at fremme dette kunne Producentforeningen sætte yderligere fokus på og tydeliggøre det ansvar, der formelt og reelt ligger hos producenterne og i den enkelte produktion.

I byggebranchen har man også udfordringen med mange skiftende parter og underleverandører, der skal samarbejde om sikkerheden, og hvor ansvaret i praksis kan opleves diffust. For at takle den udfordring og højne sikkerheden i byggebranchen, har man indført reglen om bygherrens sikkerhedskoordinator (bygherren er den, der bestiller byggeriet). Sikkerhedskoordinatoren er en person, som ansat af bygherren har opgaven at koordinere sikkerheden både i projekteringen og i udførelsen blandt byggepladsens mange aktører. Det vil sige, at der er en gennemgående person med øje for sikkerheden fra planlægning til udførelse. Bygherrens sikkerhedskoordinator har en særlig uddannelse for at varetage funktionen. Sikkerhedskoordinatoren kan godt varetage funktionen som byggeleder også, bare han har kvalifikationer som koordinator.

Hvis man skal overføre denne erfaring til filmbranchen, kunne producenten ansætte en sikkerhedskoordinator til at varetage producentens ansvar for sikkerheden gennem hele produktionen fra preproduktion til optagelser.

En anden inspiration fra byggebranchen er erfaringen, at hvis bygherren forlanger, at byggeriet skal foregå sikkert og forsvarligt, så har det en effekt på sikkerheden. Bygherren kan i filmbranchen svare til dem, der bevilger pengene – dvs. Det Danske Filminstitut og andre. Derfor kunne en indsats gå på at søge at få bevillingsgivere til at påtage sig en forpligtelse, fx

i form af sikkerhedsmæssige krav i forbindelse med bevilling til en film. Det er ikke et tiltag branchens parter bare kan aftale, men kunne måske være en politisk strategi. Det ville give incitament for producenter og andre aktører til at tænke sikkerhed ind i praksis.

4.2 Sikkerheds- og arbejdsmiljøorganisation

Vi mener, at flere tiltag vil kunne styrke sikkerhedsarbejdet i filmproduktionen, og der er flere måder at designe en sikkerhedsorganisation på med forskellige elementer. Designet vil være afhængigt af ambitionsniveau, og hvad man kan blive enige om i branchen. Det vil jo også afhænge af, hvor mange ressourcer man kan blive enige om at afsætte.

På nogle produktioner foregår der allerede noget af det, vi her foreslår, men pointen er, at der bør være en fælles standard for branchen. I vores forslag er den væsentligste ændring i forhold til den oprindelige sikkerhedsaftale, at sikkerhedsgruppen skal være uddannet. En anden gennemgående pointe er, at der skal være en bedre og tættere koordinering mellem sikkerhedsarbejdet i preproduktion og produktion.

En sikkerhedsgruppe på hver film

For det første mener vi, at der skal etableres en egentlig sikkerhedsgruppe på alle filmproduktioner ligesom det er foreskrevet i sikkerhedsaftalen. Det ene medlem skal være en repræsentant, som varetager opgaven på producentens vegne. Og her er det som sagt væsentligt at få gjort arbejdsgiveransvaret tydeligt, tilstedeværende og synligt på produktionen. Det andet medlem skal være en repræsentant for de andre aktører. Nogle vil jo være medarbejdere i gængs forstand, andre vil være underleverandører.

Producentens repræsentant kunne være line-producere/produktionsleder, da denne i forvejen er tilstede på settet, varetager økonomien og er i alle andre sammenhænge arbejdsgiverens repræsentant på stedet. Som sagt har vi oplevet at lineproducer også ofte i praksis får denne funktion, men opgaven og rollen er ikke gjort officiel og tydelig for alle. Bliver lineproducer/produktionsleder valgt, vil det også øge muligheden for, at et medlem af sikkerhedsgruppen kan være tilstede fra starten og i planlægningsprocessen.

Hvem sikkerhedsrepræsentanten, som repræsenterer resten af holdet, skal være, er ikke så afgørende. Det afgørende er, at vedkommende får nogle relevante kompetencer og autoritet. Om der skal være en eller flere kan være afhængigt af størrelse og farlighed i produktionen. Men der skal være mindst en.

Sikkerhedsgruppen kunne suppleres med en sikkerhedskoordinator a la byggebranchen. Alternativt kunne producentens repræsentant i sikkerhedsgruppen kombinere disse to roller og opgaver – dvs. både være producentens repræsentant i sikkerhedsgruppen samt varetage et gennemgående koordinerende ansvar.

Obligatorisk uddannelse til sikkerhedsgruppen

Begge medlemmer af sikkerhedsgruppen skal ifølge arbejdsmiljøloven have den grundlæggende uddannelse svarende til arbejdsmiljøuddannelse. Derudover bør de tilbydes den lovpålagte årlige 1½ dages supplerende uddannelse. Det kan diskuteres, om en sikkerhedskoordinator skal have mere uddannelse end et ordinært medlem af sikkerhedsgruppen.

Krav om uddannelse af sikkerhedsrepræsentanten kan karambolere med kravet om, at medarbejdernes repræsentant skal vælges, idet denne først bliver valgt i forbindelse med selve produktionen på det første holdmøde. Vi foreslår, at uddannelseskravet er det vægtigste krav på baggrund af interviewene, som viste, at manglende uddannelse og kompetence er et

væsentligt problem. Man kan også stille spørgsmål ved det demokratiske element i dag, da fx skuespillerne oftest ikke har indflydelse på valget af sikkerhedsrepræsentant.

En måde at bevare et element af demokrati kunne være at foretage samlet valg i hele branchen en gang hvert eller hvert andet år. Det vil forudsætte, at branchen beslutter hvor mange sikkerhedsrepræsentanter, der er nødvendige for den samlede branche, så der altid er mulighed for at få en uddannet sikkerhedsrepræsentant på settet.

Det afgørende er, at der er to sikkerhedsuddannede på settet. Arbejdsgiverens repræsentant og medarbejdernes.

Sikkerhedsgruppens opgaver

Sikkerhedsgruppens opgaver på settet er at vurdere og foreslå tiltag, der gør, at såvel de tekniske, de procesmæssige og de personlige sikkerhedsspørgsmål er fuldt forsvarlige. Gruppens medlemmer skal være i dialog herom løbende. Det er ligeledes gruppens opgave på relevante møder (fx dags-, uge- og andre produktionsmøder) at være sikkerhedens stemme – dvs. at vise her i ord og handling, at sikkerhed tages alvorligt. Nogle interviewpersoner har talt for, at sikkerhed altid var et punkt på de fælles møder. Derudover skal sikkerhedsgruppen være i dialog med alle faggrupper om deres særlige sikkerhedsforhold, som de selv er de nærmeste til at have fokus på. En særlige opgave for gruppen er at have en løbende dialog med skuespillere og andre på settet, som er mere ”flygtige” deltagere i produktionen. Det kan godt være, at opgaven med at have løbende dialog med faggrupperne primært vil ligge hos sikkerhedsrepræsentanten, da denne måske lettere kan have løbende kontakt med de forskellige faggrupper. Det afgørende er, at sikkerhedsrepræsentanten løbende kan sparre og koordinere med arbejdsgiverrepræsentanten i sikkerhedsgruppen.

Det er ligeledes sikkerhedsgruppens opgave at være deltagende i en sikkerhedsmæssig vurdering af trufne beslutninger om ændringer i produktionen undervejs, når disse finder sted.

Arbejdsgiverrepræsentanten har en opgave i forberedelsesfasen med at foretage vurderinger af manuskript og location – evt. i samarbejde med producer, locationmanager og instruktør. For at skabe yderligere koordinering og kendskab mellem de to faser, kunne man også invitere sikkerhedsrepræsentanten ind tidligere i processen end produktionsfasen. Det forudsætter, at man vælger en model, som ikke kræver, at vedkommende først vælges på første holdmøde.

Arbejds miljøloven kræver, at der foretages en Arbejdspladsvurdering (APV). Denne kan udarbejdes af sikkerhedsgruppen så hurtigt som muligt efter produktionsstart med udgangspunkt i manuskriptet og den viden, der er om de forskellige locationer og studier. Når optagelserne er overstået, skal der ske en samlet sikkerhedsmæssig evaluering og vurdering i sikkerhedsgruppen af forløbet med henblik på at opsamle erfaringer.

4.3 Aktiviteter i preproduktion og produktionsproces

Der findes forskellige steder i filmskabelsesprocessen, hvor der er muligheder for at tænke sikkerhed ind. Dette gøres allerede i et vist omfang.

Preproduktionen

En ordning, hvor en repræsentant for produceren fx lineproduceren er med i sikkerhedsgruppen, vil betyde, at det organiserede sikkerhedsarbejde kommer ind tidligere i processen. Når manuskriptet brydes op i scener, er der mulighed for at foretage de første overvejelser om sikkerhed – den umiddelbare overskuelige sikkerhed (primære sikkerhedsvurdering), hvor stuntmænd, fare ved trafik, bevægelige maskiner, højder m.v. tænkes ind. Spørgsmålet

er, om der her kan være behov for at minde om, at der skal foretages sikkerhedsvurderinger, som er lidt mere omfattende end den umiddelbare sikkerhedsfare. Vi har ikke kunnet identificere et udtalt behov for redskaber til dokumentation, men det bør måske alligevel overvejes, om et redskab til at fastholde og videreføre de vurderinger, der er foretaget i preproduktionen, vil være til gavn i produktionen.

Når locationerne vælges og undersøges, er det oplagt også at tænke på sikkerheden i den efterfølgende optagelse. Det betyder, at locationmanager (og instruktør og fotograf) her har en opgave. Også her kan det måske styrke sikkerhedsarbejdet at have et redskab til dokumentation af sikkerhedsmæssige forhold ved locationen, som lineproducer kan bruge i planlægningsarbejdet og sikkerhedsgruppen kan bruge til yderligere vurdering og opmærksomhed. En særlig location er studierne. Her påpegede nogle interviewpersoner, at de enkelte grupper, som er involveret i opbygning af studierne, er opmærksomme på sikkerheden for deres område. Men der er ikke nogen, som tager sig af helheden til sidst. Det vil derfor være oplagt, at indføre at der foretages en samlet sikkerhedsvurdering inden ibrugtagelse.

Produktionen

I forbindelse med produktionsstart skal der foretages en gennemgang af sikkerheden, som skal udformes som en APV.

Sikkerhedsgruppen har som opgave løbende at være opmærksom på sikkerhedsspørgsmål. Dels gennem brug af egne ører og øjne. Men også ved at være i dialog med de forskellige faggrupper – herunder også skuespillerne. Der kan afholdes et møde med skuespillerne inden opstart, både så de bliver gjort opmærksomme på deres ansvar for selv at vurdere sikkerhed, og så de ved hvem der udgør sikkerhedsgruppen på settet.

Sikkerhedsspørgsmål kan indgå i dags- og ugeprogrammer og tages op på de møder, som finder sted i løbet af produktionsprocessen. Flere har nævnt, at der er behov for, at sikkerhed bliver et fast punkt på disse møder, ellers er der risiko for at det forsvinder ud.

Det er blevet foreslået, at der skulle være en sikkerhedskasse, som altid skulle være med på settet. Indholdet skulle bl.a. være: brandslukkere, afspærringsudstyr, sikkerhedsveste, hjertestarter m.v.

Ved forandringer af planer

Der foretages hele tiden større eller mindre ændringer i processen. Dette betragtes af mange som et sted, hvor det bliver risikofyldt, hvis sikkerhedsovervejelser er fraværende. Begge medlemmer af sikkerhedsgruppen skal have uddannelse og kompetencer til at kunne vurdere risiko i disse tilfælde.

Det bør være en procedure, at hvis aktører træffer beslutning om ændringer i planerne, så skal de grundigt overveje, om det er en beslutning, der kræver en sikkerhedsmæssig vurdering, og om sikkerhedsgruppen skal involveres. Da sikkerhedsrepræsentant/sikkerhedsgruppen ikke kan være overalt hele tiden, er det vigtigt at alle andre også har denne opmærksomhed. Det bør overvejes, hvordan bevidsthedsskabende procedurer eller andre midler kan skærpe opmærksomheden på sikkerhed i disse situationer.

4.4 Sikkerhedskultur

Der er behov for, at alle i branchen bliver mere bevidste om sikkerhed. Det er et forhold, som ikke alene kan overlades til en sikkerhedsrepræsentant, arbejdsgiver repræsentant eller eventuelle stuntmænd. Alle i branchen har **et personligt ansvar**. Sikkerhed skal tænkes ind i alle branchens aktiviteter – dvs. i planlægning og gennemførelse af filmproduktionen og i

faggruppernes praktiske gøren og laden. Alle - dvs. ledere, freelancere og medarbejdere - i produktionsselskaberne og på settene – bør have et øje på sikkerheden.

Som sagt er producentens ord og handlinger afgørende. Branchen kan derfor overveje at producere en **pjece om sikkerhed og god adfærd i filmbranchen**, som producenten kan uddele i starten af en produktion. Det kræver selvfølgelig, at producenten lever op til pjecens budskaber, ellers kan det virke kontraproduktivt. Den kan uddeles til alle på settet, når holdet samles første gang – det gælder også skuespillerne. Og den kan evt. tilpasses den enkelte produktion, så navne på sikkerhedsgruppen og evt. særlige sikkerhedsmæssige forhold kan nævnes.

En filmproduktion gennemføres af en række faggrupper i et samarbejde. **De enkelte faggrupper** har deres specifikke sikkerhedsspørgsmål. Der ligger derfor en opgave for faggrupperne i at være særligt ansvarlige for at gøre det synligt, som andre faggrupper måske kan have svært ved at få øje på.

Højnelsen af den fælles forståelse af sikkerheden i branchen kan ligeledes ske gennem indarbejdelse i de **eksisterende mødefora** som findes i en filmproduktion - fra planlægning, via lokationsudpegning til produktionsproces.

Endelig er der behov for at oparbejde en **større viden** om sikkerhed i hele branchen som led i at højne sikkerhedskulturen.

4.5 Kompetencer og uddannelse

En branchespecifik uddannelse for medlemmer af sikkerhedsgruppen

Filmbranchen og dens produktionsvilkår adskiller sig på mange måder fra det traditionelle arbejdsmarked. Det vil derfor være en oplagt mulighed at etablere en selvstændig arbejds miljøuddannelse for branchen, som samtidig kan leve op til de krav som stilles hertil af Arbejds miljøloven. Det er muligt at designe arbejds miljøuddannelser, der er mere målrettet branchespecifikke vilkår, men der er krav om, at uddannelsen bliver gennemført af en autoriseret underviser.

Målet er at uddanne personer, som kan sikre et sikkerhedsperspektiv/-blik på de mangesidede aktiviteter en filmproduktion består af.

Sikkerhedsrepræsentanterne skal være uddannet på forhånd

Vi foreslår som sagt, at der indgås en branchespecifik aftale om, at kun uddannede kan være medlem af sikkerhedsgruppen. Det vil være et brud på reglerne i Arbejds miljøloven, som siger, at det suverænt er medarbejderne, der ud af deres midte vælger en arbejds miljørepræsentant. Efterfølgende skal de, som ikke har en uddannelse, have den grundlæggende lovpligtige uddannelse. Men i filmbranchen er dette som tidligere nævnt meget svært at gøre i praksis. Vælger man at lade uddannelseskravet være det styrende, skal det afstemmes med Arbejdstilsynet.

Den lovpligtige supplerende årlige uddannelse på 1½ dag vil ligeledes kunne udbydes til de, som er uddannede.

En branchespecifik håndbog om sikkerhed (evt. incl. arbejds miljø)

Der bør udarbejdes en (elektronisk) sikkerhedshåndbog, der omhandler de forskellige aspekter af sikkerhed, som findes i branchen. Teaterbranchen har en sådan bog. Bogen bør både indeholde faggruppenspecifikke problematikker og mere generelle og tværgående problematikker.

Sikkerhedsforhold ind i grunduddannelserne

De relevante uddannelser – såvel kreative som tekniske – kan indeholde sikkerhedsspørgsmål som del af uddannelsen. Dette vil ikke kun være et tiltag, der øger viden men vil formentlig også virke forstærkende på sikkerhedskulturen.

4.6 En forstærket indsats

Indsamling af erfaringer

Vi oplever, at der er et behov for løbende at indsamle erfaringer, da filmbranchens arbejdsmiljø er komplekst – på en måde kan man jo sige, at i filmbranchen vil man kunne komme ud for ethvert tænkeligt arbejdsmiljøproblem, da film kan foregå i alle miljøer og omgivelser.

Der har gennem den seneste tid udviklet sig et **dialogforum på Facebook**: Sikkerhed på dansk film. Det tyder på, at mange gerne lægger deres erfaringer ud. Branchen kan understøtte denne side og fremme en løbende dialog. Gennem dette – af branchen profilerede – dialogforum vil der kunne skabes en øget forståelse for og bevidsthed om sikkerheden i branchen med det klare formål, at alle er mere bevidste herom og udvikler en adfærd der svarer til denne viden.

Spørgsmålet er om andre organer – organisationerne fx – også mere systematisk kan indsamle erfaringer. Det kunne fx være registrering af både ulykker og nærvæd-uheld. En gennemgang af sådanne ville kunne give et billede af de risici, der er i branchen, og dette ville kunne danne grundlag for uddannelsen af sikkerhedsgruppens medlemmer samt information til branchen i øvrigt om risici.

Et arbejdsmiljøråd

Et mere vidtgående initiativ, som kan være centrum for branchens indsats og som kan sætte et stærkt fokus på sikkerheden, er etablering af et arbejdsmiljøråd - Filmbranchens Arbejdsmiljøråd. Tilsvarende er kendt fra Søfartens Arbejdsmiljøråd og Fiskeriets Arbejdsmiljøråd. Her er arbejdsmiljørådet styret af en bestyrelse, hvor arbejdsgivere og arbejdstagerorganisationerne er repræsenteret. Bestyrelsen har ansat et sekretariat, som både rådgiver virksomheder, bidrager til arbejdsmiljøuddannelsen og producerer informationsmaterialer. Begge er finansieret af arbejdsgiverne med en afgift pr. medarbejder i branchen.

Et evt. Filmbranchens Arbejdsmiljøråd vil som sin hovedopgave indsamle relevant viden, lave aftaler om god praksis, samt sørge for at relevant viden bliver operationel for branchens aktører. I starten vil der være behov for en mere massiv indsats. For at sætte ”muskler” bag kunne der under rådet - som et forsøg i fx 3 år – ansættes 2 personer til at oparbejde, planlægge og gennemføre forskellige aktiviteter.

Oplagte opgaver vil være at stå for etablering af en branchespecifik lovpligtig grunduddannelse i arbejdsmiljø, udarbejdelse af en sikkerhedshåndbog for branchen, tilbud om 1½ dages lovpligtig årlig efteruddannelse for sikkerhedsgrupperne samt forsøge at påvirke grunduddannelserne til også at inddrage sikkerhedsspørgsmål.

Derudover kunne de ansatte i rådet udgøre en slags sikkerhedstjeneste, som de enkelte produktionsselskaber og produktioner kunne trække på. Fx ved en samlet sikkerhedsvurdering af studier inden ibrugtagning, bidrag til udvikling af skabeloner og procedurer ved udarbejdelse af APV, ekspertviden i særlige situationer m.v. Det kunne også være her, at der blev en central opsamling, registrering og analyse af ulykker.

Finansieringen af et sådant råd og en sikkerhedstjeneste må drøftes mellem parterne.

BILAG A - INTERVIEWGUIDE

Navn:

Funktion:

Erfaringer i branchen:

Vi introducerer os selv og hvorfor vi er her – formålet!

Spørgeramme til Interview

1. Hvis jeg siger ”Sikkerhedskultur i filmbranchen” – hvad siger du så?
 - 1a. Tæt på hændelser?

2. Hvad forstår du ved sikkerhed? (eksplosion, køres ned, fald, snuble, kemi, trafikikkerhed, brand, trætte personer, farlig teknik, bygningsmæssig sammenbrud, uheld ved personkontakt, utilstrækkelige tekniske hjælpemidler,

3. Hvad gøres allerede i produktionen for at skabe et sikkert arbejdsmiljø? (teknisk, styringssystemer, adfærd, kompetencer, osv)
 - 3a. Hvad gør dig tryk – og hvad gør dig bange?

 - 3b. Er der nogle situationer, hvor produktionen overtrumfer sikkerheden? - hvilke?

4. Hvordan kan sikkerheden styrkes?
5. Gennemgang og samtale om ”produktionsflowet” i et sikkerhedsperspektiv! (Plancher)
 - a) Hvor i flowet kommer sikkerhed ind? – hvordan og hvilke typer af sikkerhed?
 - b) Hvordan er sikkerhed inddraget. De steder hvor den inddrages?
 - c) Hvilke personer har en rolle/opgave (og hvilken) i sikkerhedsspørgsmål i produktionsflowet? (nøglepersoner, faggrupper, funktioner)
 - d) Er der andre der kunne have en opgave/rolle i forløbet/hverdagen end i dag?
 - d) Hvilke ”hjælperedskaber” findes der til at holde styr på sikkerheden i forløbet?
 - e) Andet?
6. Hvordan oplever du ansvarligheden omkring sikkerheden under produktionen? - (funktioner (husk Skuespillere), faggrupper, alder, erfaring, mv)
7. Hvad gør en SR på en filmproduktion?
8. Har du/I den fornødne sikkerhedskompetence? (hvis ikke, hvad mangler?)

9. Det siges, at der er skruet op for sikkerheden i branchen! – Er det også din oplevelse og hvad bygger du det evt. på? (evt. hvad skal der til for at fastholde dem?)

10. Alt i alt. Hvilke 3 indsatser ville være de væsentligste for at skabe større sikkerhed i Filmbranchen?

11. Noget du ikke synes du fik sagt?

12. Tak for din deltagelse

BILAG B - SIKKERHED I FILMBRANCHEN

Aftale mellem Danske Film- og TV-producenter, Film- og TV- arbejderforeningen, Dansk Skuespillerforbund og Danske Filminstruktører

Mellem Danske Film- og TV-producenter, Film- og TV- arbejderforeningen, Dansk Skuespillerforbund og Danske Filminstruktører er indgået denne aftale om sikkerhed på arbejdspladsen under filmproduktion.

§ 1. Område

Aftalen gælder produktion af film og tv, og reglerne finder anvendelse under optagelser af mindst en uges varighed, hvor der er beskæftiget tyve eller flere ansatte.

§ 2. Sikkerhedsudvalg

Under optagelser som nævnt ovenfor, skal sikkerhedsarbejdet planlægges og koordineres af et sikkerhedsudvalg, bestående af tre eller fire medlemmer, som udpeges og vælges efter reglerne i denne bestemmelse.

Stk. 2.

Formand for udvalget er producenten eller en af denne udpeget ansvarlig leder, der kan handle på producentens vegne.

Stk. 3.

De ansatte kan vælge to sikkerhedsrepræsentanter. Den ene sikkerhedsrepræsentant vælges af det tekniske hold. De medvirkende skuespillere kan tillige vælge en sikkerhedsrepræsentant, men hvor det findes hensigtsmæssigt, kan skuespillerne lade sig repræsentere af det tekniske holds sikkerhedsrepræsentant. Sikkerhedsrepræsentanter er beskyttet mod afskedigelse eller anden forringelse af sine forhold på samme måde som tillidsrepræsentanter inden for vedkommende eller tilsvarende faglige område.

Stk. 4

Medlem af sikkerhedsudvalget er endelig filmens instruktør.

Stk. 5.

Udvalgets medlemmer udpeges eller vælges for en periode svarende til den planlagte produktion. Forlænges produktionsperioden, forlænges sikkerhedsudvalgets funktionsperiode tilsvarende. Hvis et medlem af sikkerhedsudvalget afgår i perioden, udpeges eller vælges straks et andet medlem til sikkerhedsudvalget.

§ 3. Sikkerhedsudvalgets møder

Sikkerhedsudvalget afholder ordinære møder forud for første optagedag og efter afslutningen af optagelserne. Udvalget skal holde ekstraordinære møder, hvis der indtræffer alvorlige ulykker eller andre sundhedsskader, samt når der i øvrigt er behov for det. Ekstraordinære møder skal også afholdes, hvis formanden skønner det nødvendigt, eller to udvalgsmedlemmer ønsker det. Varigheden af sådanne møder kan i almindelighed ikke overstige en time, og de afholdes efter arbejdstids ophør.

Stk. 2.

Der optages sædvanligvis af møderne et kort referat, som sendes til denne aftales parter. Udvalget kan

i enighed beslutte, at referat ikke udfærdiges. Udvalget kan dog ikke træffe sådan beslutning hvis mødet afholdes i anledning af indtrådt personskade.

§ 4. Producentens pligter

Producenten skal træffe de foranstaltninger som er nødvendige for at beskytte de ansattes sikkerhed, herunder sørge for fornøden oplysning til de ansatte.

Stk. 2.

Producenten skal sørge for, at samarbejdet om sikkerhed etableres, herunder indkalde møder som nævnt i § 3, samt sørge for at sikkerhedsudvalget under hensyn til gennemførelsen af produktionen kan fungere på en sådan måde, at opgaverne kan løses tilfredsstillende.

Stk. 3.

Producenten skal sørge for, at sikkerhedsudvalgets medlemmer får mulighed for at varetage deres pligter, og hertil får sådan tid til rådighed, som er rimelig i forhold til den pågældende produktions omfang og karakter.

Stk. 4.

Producers filmen som coproduktion mellem flere producenter, påhviler producentens pligter efter denne aftale den udførende producent. Hvor der ikke skal oprettes sikkerhedsorganisation, jf. § 2, skal producenten sørge for, at samarbejdet om sikkerhed sker ved personlig kontakt mellem producenten eller den han udpeger som sin repræsentant, instruktøren og øvrige ansatte.

§ 5. Instruktørens pligter

Instruktøren skal som medlem af sikkerhedsudvalget medvirke til, at arbejdet tilrettelægges på en sådan måde, at sikkerhedsudvalgets beslutninger overholdes.

§ 6. Sikkerhedsrepræsentantens pligter

Sikkerhedsrepræsentanten skal som medlem af sikkerhedsudvalget fremlægge de ansattes syn på tilrettelæggelsen af sikkerhedsarbejdet, samt i fornødent omfang informere medarbejderne om sikkerhedsudvalgets beslutninger.

§ 7. Sikkerhedsudvalgets opgaver

På sikkerhedsudvalgets første møde, jf. § 3, skal produktionsplanen gennemgås med henblik på at vurdere spørgsmål af sikkerhedsmæssig karakter, og eventuelle ændringer foretages efter beslutning herom. Der kan tilkaldes ekstern bistand med henblik på vurdering af sådanne forhold, som må antages at kræve særlig sikkerhedsmæssig indsigt. På det afsluttende møde skal sikkerhedsudvalget vurdere produktionens forløb, herunder særligt sådanne forhold, som måtte være drøftede under det første møde. Sikkerhedsudvalgets formand skal drage omsorg for, at eventuelle referater af møderne sendes til organisationerne.

§ 8. Organisationerne

Denne aftales parter er forpligtede til at yde medlemmerne, henholdsvis virksomhederne, den fornødne hjælp og vejledning for at kunne udføre de opgaver som aftalen pålægger dem. Mindst en gang årligt, og i øvrigt efter behov, afholder organisationerne møde med henblik på drøftelse af såvel konkrete sager, som har været forhandlet af de lokale sikkerhedsudvalg, som sådanne generelle problemstillinger, som er knyttede til denne aftales indhold.

§ 9. Fagretlig behandling

Uoverensstemmelser om sikkerhedsrepræsentantens valg, valgbarhed og beskyttelse, herunder spørgsmål om hvilke regler, der finder anvendelse, og om brud på eller fortolkning af reglerne i henhold til denne aftale, afgøres ved sædvanlig fagretlig behandling.

§ 10.

Denne aftale træder i kraft den 1. april 2001. Den organisation, som ønsker at udtræde af aftalen, skal overfor de øvrige organisationer skriftligt meddele dette med tre måneders varsel til en måneds udgang, hvorefter denne organisations rettigheder og pligter ophører. Aftalen vedbliver at være i kraft for de øvrige organisationer. Hvis DFTP ønsker at udtræde, bortfalder aftalen ved varslets udløb. Ændringer i denne aftales indhold kan kun foretages under forudsætning af alle parters enighed herom.

København, den 2001

Danske Film- og TV-Producenter

Film- og TV-arbejderforeningen

Dansk Skuespillerforbund

Danske Filminstruktører